

Forfatter: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang (1854-11-27)

Citation: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang (1854-11-27)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)*, Karl Sehønbergs Forlag., s. 22. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-003-shoot-L0022522300030010.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Zeuthen til Laub.

Sorø, 27. November 1854.

Gid jeg kimde, istedetfor at skrive, tage Dig i Haanden og lade Taarerne rinde! Jeg synes, at det maatte kunne ogsaa gjøre Dig, Du min kjæreste, gamle, dybtsørgende Yen, i dit uerstattelige Tab, — ogsaa gjøre Dig, som mig, lidt godt at sidde saaledes lidt sammen, om endogsaa kun Taarerne talte. Vi behøvede dog ikke at sige hinanden, at vi vare sammen i een Tro og eet Haab. „Efter det, som Du og jeg have talt sammen, er Herren mellem mig og Dig evigt“. Men hvorledes vare dog Du og Sanne Eet for Gud! Ja, har han selv sammenføiet Menneskers Sjæle og Hjerter, da havde han sammenføiet Eders. Jeg saae med en vis Ærbødighed paa Eders Leeg i Fru Tostrups Huus, det var for mig som deres, der lege yndeligen for Herren i deres Hjerter. Det samme saae jeg ved Eders Bryllupsbord. Legen hørte op, men Herren blev. Han blev hos Eder i disse sidste svære Dage og Nætter. Han bliver og lever, og han kan skabe en ny salig Leeg for Eder i sit Rige. Hvor det dog har været os til Opbyggelse, Alt hvad vi have hørt! O, maatte Mange dog ret faae at høre om den Herlighed, som kom tilsyne i hendes Taalmodighed, Fromhed, Kjærlighed. Det var vel alt forud at see for dem, der havde Øine at see med, allerede i hendes rige, tindrende Blik; deri laae en Herlighed, som man nok kunde see havde hjemme andetsteds end her i Verden, og ikke vilde tabe sin Glands i de mørke Tider, ja just ligesom Stjernerne vilde lyse klarest, naar intet andet Lys blandede sig deri. Gud skee Lov, at Du er bleven Biskop! Denne nye og store Virksomhed maa hjælpe til at betage Savnets Følelse det Nedtrykkende; og Dit dybe s. 23 Savn selv, hvis Gjenstand er i Himlen, vil maaskee give Din Fremtids Virksomhed en forstærket Retning opad. Dine mange stakkels Børn, som ikke engang have seet deres syge og døende Moder! „Vei har Du alle Steder, Dig Midler fattes ei“, og et af Midlerne er maaskee her Onkel Frederik. Gud lede og bevare dem! Han bevare Dig for dem! Hvor gjerne, hvor inderlig gjerne jeg end vilde komme til Begravelsen og gaae med Dig den tunge Gang og følge hende, som ogsaa var mig i Livet en dyrebar Veninde, saa skeer det dog nok ikke *), da det er mig umuligt at faae mit Embede besørget paa Søndag, og jeg desuden ikke vel synes at kunne forsvare at lade mine lærde Konfirmander forsømme en eneste Time. De trænge til enhver Time, og man kan ikke med dem, som med de andre, ombytte Timerne. Alle føle her saa megen Medlidenhed og bede at bringe en deeltagende Hilsen. Vi ere endnu, Gud skee Lov, raske. Men alt Velbefindende her i Verden betyder dog kun, at vi have Henstand. Gud give Dig Styrke fremdeles, og os alle Styrke til at leve ret og til at døe en salig Død, som Din Sanne! Hils Frederik, Dine kjære Børn og Alle fra Lene og Din

Zeuthen.